

**Uchwała Nr IX/ 64 /2019
Rady Dzielnicy IX
Łagiewniki – Borek Fałęcki
z dnia 26.06.2019r.**

w sprawie: nadania nazwy im. Feliksa Skalskiego skwerowi znajdującemu się pomiędzy ul. Łukasińskiego a ul. Huculską.

Na podstawie § 3 pkt 3 lit.k uchwały Nr XCIX/1503 /14 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie: organizacji i zakresu działania Dzielnicy IX Łagiewniki – Borek Fałęcki w Krakowie (Dz. Urz. Woj. Mał. z 2014 r. poz. 1845 z późn. zm.) Rada Dzielnicy IX Łagiewniki – Borek Fałęcki uchwala, co następuje:

§1

Wnosi się o nadanie nazwy im. Feliksa Skalskiego skwerowi znajdującemu się pomiędzy ul. Łukasińskiego a ul. Huculską.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady i Zarządu Dzielnicy IX
Łagiewniki – Borek Fałęcki

Bogusław Gołas

Uzasadnienie:

Doktor Skalski to jedna z tych postaci, które pięknie zapisały się na kartach polskiej historii. Urodził się w 1904 roku w podkrakowskich Proszowicach w wielodzietnej rodzinie rolniczej. Zmagala się ona z trudną sytuacją materialną, która związana była z przedwczesną śmiercią ojca Feliksa Skalskiego. Mimo tego, już jako 16-letni chłopiec wstąpił w 1920 roku do Wojska Polskiego, do tworzonych wówczas formacji wojskowych przez Józefa Piłsudskiego. Skalski po swych dokonaniach w wojnie polsko-bolszewickiej został uhonorowany medalem przez Naczelnika Państwa (medal ten ukrywał do końca swojego życia, w obawie przed komunistycznymi władzami). Po tym czasie zdał eksternistycznie maturę, a dzięki swoim braciom mógł kontynuować naukę idąc na studia na Wydział Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jednocześnie musiał pracować, aby zapewnić sobie środki na utrzymanie i wyżywienie. Podczas studiów, Skalski poznał dwóch niezwykle przyjaciół - Mariana Wodzińskiego, jedynego polskiego lekarza, który uczestniczył w ekshumacjach w Katyniu

(co przypłacił ukrywaniem się przed służbami ZSRR do końca swego życia) oraz Józefa Jarosza, bohaterskiego lekarza Dywizjonów 302, 303 i 316 w Bitwie o Anglię.

Trzy lata po ukończeniu studiów, uzyskał stopień doktora medycyny. Jego „borkowska historia” rozpoczęła się w 1940 roku, kiedy to podjął pracę lekarza domowego Ubezpieczalni Społecznej w Borku Fałęckim, równocześnie pełniąc czynności lekarza przemysłowego w Zakładach Sodowych „Solvay”. W tym czasie, przyjąwszy pseudonim „Doktor”, był już mocno zaangażowany w pracy konspiracyjnej, którą rozpoczął w grudniu 1939 roku w Związku Walki Zbrojnej, przekształconym później w Armię Krajową. W jego mieszkaniu przy ulicy Głównej (obecnie Zakopiańska) przygotowywano i magazynowano materiały opatrunkowe i leki dla partyzantów. Jednocześnie leczył jeńców z obozu, który znajdował się blisko dzisiejszej ulicy Obozowej. To tam uratował życie wielu żołnierzy, nawet z tak odległych krajów jak Nowa Zelandia. Wspomagał także wielu Żydów, którym udało się uciec z podgórskiego getta. Niestety, w 1943 roku sam padł ofiarą aresztowania. Po wielkich wysiłkach rodziny cudem uniknął śmierci, będąc zwolnionym warunkowo, jednak już do końca wojny ukrywał się w obawie przed Gestapo. Po wojnie ponownie powrócił do Krakowa, ponownie podejmując pracę lekarza w Zakładach Sodowych, a także jako asystent w Collegium Medicum.

Za swe zasługi został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, a pośmiertnie Medalem Zwycięstwa i Wolności. Jego sylwetka znalazła się także w okolicznościowym albumie z okazji 100. rocznicy odzyskania niepodległości. Feliks Skalski został również uhonorowany w naszej dzielnicy tablicą pamiątkową, która została wmurowana na ścianie ośrodka zdrowia przy ulicy Niemcewicza.